

съ него — знай си!
не играй си.
Охъ, недей!

IV и V часть следватъ размѣра на първата часть. — По-раздвижена и напрегната е V часть, кждето е даденъ копнежътъ на бръшляна по тополата.

Интересна съ ритѣма си е VI часть — строфитѣ сж четирисрични, но първиятъ, третиятъ и четвъртиятъ стихъ сж еднакви — по 8 срички, само вториятъ е отъ четири срички и се римува вътрешно съ първия стихъ. — По този начинъ се постига не само особена напѣвностъ, но и мекота (за това допринасятъ и звучнитѣ женски рими):

Кръстъ превива юначина,
чукъ извива,
и замисленъ и унесенъ
тихомъ пѣе тиха пѣсенъ...

Ший грижовно хубавица
и любовно
презъ прозореца поглежда,
па си шепне и нарежда.

Голѣмото ритмично богатство е неотдѣлимо отъ роскошната музикалностъ на речѣта. Тя се чувствува въ необикновената лекостъ и плавностъ на стиховетѣ, въ звучнитѣ богати рими, но и въ нѣщо друго, сжщо ново — поне въ степенѣта, въ която е прокарано словеснитѣ звукоподражаселни съчетания:

— Тракъ-чукъ, жанъ-жинъ, трака-чука
наковалнята възглася,
и духалото се пука:
духа, пѣха и приглася.